

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՒՌՆԵԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Գաղղիոյ մէջ հասարակապետական կառավարութիւնն անուամբ միայն հաստատուեցաւ և Մաք—Մահօն մարածախտին նախագահական իշխանութեանն եօթնամեայ տեղողութիւն արքուեցաւ ազգային երեսփախանական մեծամասնութենէն . Այս մեծամասնութեան անդամներն միապետական են և նոյն խոկ նախագահը միապետական կուսակցութեան կը վերաբերի . հետեւաբար Մաք—Մահօն մարածախտաք՝ ինչպէս նաև իւր կառավարութիւնը , ըստ ամենայն երեմանց , պիտի աշխատին 'ի միջոցի եօթն ամաց , որպէսզի բարեպատեհ առթիւ մի թագաւորական իշխանութիւնը վերականգնեն . որուն պաշտպան կերեւի գորաբանակն ես :

իրաց այս վիճակին մէջ յայտնի է թէ գաղ-
ղոյ այժմեան կառավարութեան ջանքն պիտի
լինի՝ հասարակապետական կուսակցութիւնները
տկարացնել և վարչական իշխանութիւններէ
հեռացնել: Մինչև ցայսօր ամեն գաւառաց մէջ
քաղաքապետաներն՝ (ταίρε) քաղաքացիներէն
կընտրուէին: իսկ այժմեան հասարակապետա-
կան կոչուած նախարարաց խորհրդոյն առաջին
պաշտօնեայ տը Պիրոյի դուքսը ազգային ընդ-
համուք ժողովոյն մէջ օրինաց ծրագիր մի ներ-
կայացոյց, որով յետ այսորիկ քաղաքապետ-
ներն ուղղակի կառավարութենէն պիտի կար-
գուին: Դարձեալ նախարարաց խորհրդոյն մէկ
նոր որոշմանը համեմատ, զինուորականներն՝
այսինքն թէ ցամաքի և թէ ծովային պաշտօնա-
կաններն իրաւունք պիտի չունենան երեսփո-
խանական ընսրելի լինել, բայց միայն եթէ
յանձնառու լինին իրենց զինուորական պաշտօ-
նէն հրաժարիլ: Եւ որովհեակ երկու հասարա-
կապետական զօրապետք այս որոշմանը ուշ-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

Ս.քղալուսոյ նախընթաց բուռվ տուած մեր խոստ-
ման համեմատ, ահա ամենայն անկողմնապահու-
թեամբ կը նրատարակեմք զիարքկանոր կտորները նե-
տեւեալ ներքմանն, որ Սիօն ամսագրոյն Հոկտեմբերի
տետրակին մեջ 'ի լոյս ընծայեցաւ :

ՀԵՐՔՈՒՄՆ ԲԱՆԱԴԱՏՈՒԹԵԱՆ

Եթէ առանց կակտուակութեան ողիւն զրգառելու
միավ կարդացափ , նայն գլիբը ծայրէ 'ի ծայր լի է 'ի
նպաստ քրիստոնէական եկեղեցւ խօսքերով . քրիստո-
նէական զգացմանը կարդարու և տեսնելու է թէ ի՞նչ չպիտ
եկեղեցն իւր վսկեմթեամբը կըներկացնայ մեզ . և
ճանաչնալու է թէ ո՞յք են մեր ոուրբ Հայրերը և նոցա-
գուածներն ու վարդապետութիւնը , յօրսց ոչ յա-
պահուած , ոչ երկարած և ոչ չաւնուած կայ , այլ պատշ-
մական նկատողութիւն և զրուատ : Տիսնել պէտք է , որ
նայն զբով չեղինակը ոչ նոր ու անկախ եկեղեցի երա-
զոլէ , ոչ գաղտնի յարձակամկընէ , ոչ ալ Եւրոպացին
վարձեալ է :

Արդեօք մեք ևս աղբատութիւն ունի՞մք ասելու թէ :
Կէմ Եւ բարպայէն վարձեալմի կոյ, այս ալմեր քննադատն
է, որ առանց գլուխալու Հայաստանեաց եկեղեցւոյ ան-
կախութիւնը, իր թէ արգելն ուրիշ Եկեղեցիէ մը կախ-
եալ է, աւստի անկախ եկեղեցի երազելը յանցանիք է ե-
ղեր : Այլ նոյն գլուխը կրչաստանէ որ Հայաստանեաց
ուրբ Եկեղեցին նոր չէ, ճին է, կախեալ չէ ուրիշ Եկե-
ղեցիէ, այլ անկախ է . ուստի և նոյն գլուխը, ոչ ջնա-
եալով քիչ բնաւ հակասակ չէ Հայաստանեաց ուրբա-
տակ ուրբ Եկեղեցւու ուսիս մասուակահութեան :

Մեր եղանակը մնագություն պատճին անդամ միջամատ

դրութիւն չմատուցանելով՝ երեսփոխանական
ընտրելի հանդիսացանքաւառաց մէջ և պատ-
գամաւոր ընտրուեցան, կառավարութիւն փու-
թացաւ զրկել զանոնք իրենց զինուորական
պաշտօնէն : Միանգամայն ազգային ընդհանուր
ժողովոյն մէջ՝ արդէն գտնուող զինուորական
երեսփոխաննելն հրաւիրուեցան կամ հրաժարիլ
իրենց զինուորական պաշտօններէն եթէ կուզեն
ազգային երեսփոխան մնալ, կամ երեսփոխա-
նութիւնը թողուլ, եթէ կուզեն շարունակել
իրենց զինուորական պաշտօնը :

Սպանիոյ խորովայրոյ վիճակը՝ այսինքն համազգային պատերազմի կը շարունակուի : Կարթագինէ քաղաքին ռմբակոծութիւնն 'ի կողմանէ հասարակապետական կառավարութեան՝ մեծամեծ վրասներ պատճառեց քաղաքին . ուր օտար դվյաւոր տէրութեանց նաւատորմիլիներն ներկայ կը գանուին 'ի պաշտպանութիւն իրենց հպատակաց : Թէպէտե յիշեալ նաւատորմիլոց ծովագետներն ոչ պաշտօնական միջամատութը աշխատեցան որ դադարեցնեն զումբակոծութիւնը , բայց կարելի չեղաւ :

Ամերիկայի ծովասպատակաց Գուլայի մէջ գլխատման առթիւ, Ամերիկայի Միացեալ Նահանդ աց հասարակապետութեան և Սպանիոյ մէջ պատահած ծանր վէճը թէպէտե տակաւին բարեկամական վախճան մի շնորհալու . ասկայն Սպանիոյ կառավարութիւնը կրիստոնայ խնդրուած հատուցումը առաջ և ամեն կերպիւ գոհ ընել զՄիացեալ Նահանգները : Եւ ուրիշ ընթացք մի չկրնար ունենալ Սպանիան իւր այժմեան ցաւալի և տկար կացութեանը մէջ թէկի իրաւունք ունենայ : Քանզի Ամերիկայի կառավարութիւնը արդէն ծովային ահագին պատրաստութիւններ տեսած է և պիտի յարձակի Գուլայի վերայ՝ եթէ իւր խնդրած հատուցումն ան-

թեան խորհրդոյն վերայ խօսելով իւր խօսուածքին ձևոյ վը զգացումն և բարեպաշտ ոգի չունենալը կը յայտնէ . նա չգիտէր որ քրիստոնէ ական եկեղեցին նիւթ ասլաշտ չէ : Յիսուս Քրիստոս հաւատացելըց մոքերը նիւթէն վեր բարձրացոց և ասոր համար էր որ Նիկողիմոս վերը բատին ծննդեան խորհուրդը չէր հասկանար :

ՍԵՐ ՏԵՂԸ ԱՌԱՊՈՎԱՅԻՆ ԽՈՐՀԻՔԴՈԳ ՄԱՐԴԼԿԱՆ մըտքերը հասու ընելու համար արդարեւ խորհրդագութ նիւթեր ներկայացուց, այլ ընդ նորօք եղած փրկարար խորհրդոց, յառել սովորեցուց, յորում է փրկութիւնն ապաւորեալ բանիւ և չնորհօքն Աստուծոյ և ընկալեալ՝ իմէնջ հոււսատովք :

Եկեղեցւոյ սոռնիր խորհուրդք, ըստորում խորհուրդ,
անշո. չո զգալի նշանաց վերայ կայացած են. որբ ան-
տեսաննելի չնորհքը կընշանակեն, ինչպէս են միլոտու-
թեան ջուրը, Հաղորդութեան հացն ու գինին, Դրոշմի
սուրբ մեռնը, Վարզի ձեռնազրութիւնը, աղօթքներն
ու օծումը. Ամուսնութեան պատկն և ուրիշ խորհրդա-
ւոր արարագութիւնները, Ապաշխարհութեան խոստա-
վանութիւնն ու պարագա որիչ պատուէրները, Իվերջին
օծման մազթանքներն ու օրհնութիւնները: Սորա ան-
տեսաննելի չնորհաց տեսանելի և զգալի նշաններն են

որք իրենց նշանակածները կը ներգործեն ՚ի մեզ՝ ՚ի ձևան
հաւատոց և խնդրուածոյ ։ Խորհուրդը եկեղեցւոյ ըզ-
մեղ սրբութ սուրբ բաներու նշանենքը են, որք իրենց մէջ
պարունակած ծշմարտոթիւնը կը նշանակեն ։ Ուրեմն
քրիստոնէից հաւատոքը նշանին ներքին փրկարար խոր-
հրդոյն վերաց է . իսկ արտաքին նիւթը, ձեւն ու արա-
րովութիւնն է առաջադրութիւն, միջոց, առիթ, օրի-
նակ և նշան, որպիք կը հրաւիրուի և կը նդունուի աստ-
ուածոյին չնորհքն ու փրկութիւնը : «Խորհուրդն է տե-
սանելի կերպ, կամ եղանակ, կամ ձեւ կամ նշան ան-
տեսանենի օնոռինաց» . (Օգոս.) : «Խորհուրդը եկեղեցւոյ

միջապէսեկատարելապէս չընդունիվանիայէն։
Ոռուսիան՝ երթալով կաւեցնէ իւր երկաթուղ-
եաց գիծերը։ որով այս մեծազօր ընդարձակ
կայսերութեան պիտ ևս առաւել կըզօրանայ և
կըհաստատուի։ Պաշտօնականն վերջին հաշուոց
բովանդակութենէն կըտեսնուի թէ Ռուսիոյ
երկաթէ ճանապարհներն՝ 13,911 վէրսթի։ կը-
հասնին։ (յայտնի է թէ մէկ վէրսթը՝ մէկ քիլո-
մէթրէն քիչ մը աւելի է։ Բաց յայսմանէ կը-
ծանուցանեն թէ կառավարութիւնը մտադիր
է ձեռք զարնել երկաթուղոյ մի շինութեան,
որ Սիրբրանէն մեկնելով, որ վօկայի վերայ է,
պիտի երթայ 'ի հարաւային՝ կողմէն Սամարայի
մինչև Օրէմպուրի։ Գուցէ այս շինութեան ծառ-
խուց պատճառաւ է որ Ռուսիան այս օրերս 15
միլիոն անդ զիական լիուայի փոխառութիւն մի
կընէ։ զորմէ Ռութ շտի սեղանատունը՝ որ 'ի Լոն-
տոն, արդէն յայտարարութիւն ըրած է։ Այս
փոխառութեան հարիւր լիուանոց պարտամուր-
հակներն՝ 93 լիուայի ծախու պիտի հանուին և
տարին 5 առ 0/0 տոկոս պիտի բերեն։

Ոուսիոյ կայսերական կառավարութեան և
Գաղղիոյ հասարակապետական կառավարութե
մէջ բարեկամական յարաբերութիւններն հաս-
տատուն են և օրբստորէ աւելի մուերմութիւն
կըստանան : Այս բարեյաջող կացութեան ապա-
ցոյց մի կըհամարուի օգոստավիառ Զարին մար-
դասիրական մէկ ընթացքը . որով հաճեցաւ
սրբոյն Անդրէի կարգին մեծ խաչը յուղարկել
Մաք-Մահօն մարածախտին՝ անոր նախագահա-
կան եօթնամեայ երկարաձութեան առթիւ :

Հոլանտիոյ կա չեյ թագաւորանիստ քաղաքին՝ Օվէրքիֆթ կոչուած մեծ պանքան ոնան կացաւ : Այս պանքային կառավարիք փախածէ, դրամարկեղ մէջ գտնուած բոլոր արժէքը հետը առնելով:

են ծէսք և արարողութիւնք ինչ յԱստուծոյ տահման յ
եալք, յորս միջնորդութեամի զգալի նշանակաց ցուց-
եալ և տուեալ լինի արժանապէս ընդունողաց զօրու-
թիւն և չնորհք աստուծային": (Սալլանդ): «Որ ոչ
ծնցի 'ի ջրոյ և 'ի հոգեոյ, ոչ կարէ մասնելյարքայու-
թիւնն երկնից զի այն որ զգեցեալ է զգգեստ մահու ,
զանիծից և զապականութեան և ոչ երբէք ասեալ է ըզ-
տէրունական նշանն . օտարոտի է և անցաւոր . քանզի
չունի զմաստանին արբունական . . . (Յոհան Ոսկի):

Ոհաւասիկ յայտնի կերեկ որ Հայտատանեաց առաջ քելական ուղղափառ սուրբ Եկեղեցին ևս այսպէս կըհաւ ւատայ, և փրկութիւնն ու շնորհքը յԱստուծոյ կըսպաւ մէ, որ նորօք կըշնորհէ մեզ. ինչպէս որ նա ինքն քննադատն աւ Մաշտոցի մէջէն վկայութիւն բերած մի հատուածով կըհաստատէ առանց գիտնալու, թէ զնորհքը մեղաց բողոքինեն, սուրբ Հոգաւոյն ընդունելուրինել են. Հօր Ս.ստուծոյ որդեգրիլը՝ յԱստուծոյ կըսպասուի և հաւատքով կըխնդրուի և կընդունուի: Բայց քննադատը հակառակութեան և վայրապար հետազօտութեան մէջ հաւատք կըսրոնէ, ուր դանելիք շունի, ինչպէս որ շգտին և «ոչ ինչ շահեցան որբ այնպէսն գնացին»:

Բարի հոգին թելադրուած չերկիր մեր քննալատը
երբ սա խօսքին մէջ աղանդաս որութիւն կը գտնէ, «Պատ-
մական յիշատակարանե՞՝ Հայաստանեաց Եվեղեցւոյ Նը-
կատմամբ առանձինն ոչինչ չեն, առանդեր քրիստոնէա-
կան ներքին սովորութեանց մասին»:

Եթէ այս խօսքը աղանդաւ որութիւն է , ու բեմն Անք

Ա Զ Գ Ա Յ Ց Ի Ւ

կ . Պօլսոյ աղջ այլին լրագի իրներէն կիմանամբ ,
թէ յիշեալ մայրաքաղաքէն Հայոց ընդհանուր
ժողովի՝ Զալաթիոյ Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցւոյն
մէջ վերջացեալ ամսնոյն ԱՅլու պատճնապետութիւն
զմիւոնացի Ազգաբէդեան վկեմա . Սարդիս էֆէն-
տիին գումարուելով , ձեռնարկ եղեւ ըստ հրա-
մանի բարձրագոյն . Դրան աղջային Քաղաքա-
կան ժողովն ընտրելու ըստ արամագըութեանց
Սահմանադրութեան :

Վանեմափայլ	տեքարք	
Սաեւիան էֆէնտի Արդումանեան ,	քուէ	59
Առաքէլ ալէյ թօ . Տատեան	»	43
Սիմեն պէյ Մագմուտեան	»	42
Սաեւիան փաշա Ասլանեան	»	41

Եւ որովհեակ Քաղաքական ժողովը՝ ի 14 ամ-
դամոց բաղկացեալ պիտի լինի, Նոյեմբերի 23-ին
ուրբաթ օրը նորէն քուէարիկութիւն եղաւ
մնացեալ սառն անդամներն ևս ընտրելու՝ ա-
ռաւելաբուժոյն քուէ սատացող շ0 անձանց մէջէն :
Խուսափեալու թէ կ. Պօրու ազգապետն կուսակ-

կրտեսաւոք թէ զ. Գօլոց աղբային կուսակց
յութիւնները մեծ կարևորութիւն կուտան Քա-
ղաքական ժողովոյն ընտրութեանն. որովհետեւ
նոյն գրդմամբը ստորին ժողովուրդէն 1500—
2000 հազի ներկայ դանուեցան այս ընտրու-
թեանն. որ՝ գոհութիւն Աստուծոյ, առանց
խոռվութեան և առանց գլխաւոր անկարգու-
թեանց կանարեցաւ. Տար Սօստուած, որ պատ-
րիաքական Ամոռույն ջեղապահի ընտրութիւնն
ևս հանդարւութեամբ կատարուեր և բարե-
կարգութիւնը կարելի եղածին չափ յաջորդէր
ազգային անիշխանութեան և ցաւալի անկարգ-
ութեանց, որոց ժամանակէ մը ՚ի վեր տեսա-
լան. Եղած է Կ. Պոլիս. անկարգութիւնք որոց
ազգեցութիւնը գաւառական ազգայնոց մէջ ևս
սկսուերեան նըլել:

Յառաջ պրոբ կրթութեալ ի և կամաց առաջը օք-
ռագել պէջ Յօհաննէս Տատեան , Ստեփան վա-
շա Ասլանեան և Կարապէտ է Քիչնոտի Գարակէող

ինչ կասէ : Եթէ Ա. քրոնոգրամը բարձրացր չափ թիւ կազմուց պաշտօնեաց կը համարի և իթէ նախատելոց բարի էր , թող ցոյց տար պատմական յիշառակարանաց մ. ջայառանակաց եկացեցոյ նկատմամբ առանձնական բառ մի ըստնած նորա քրիստոնէական ներքին սովորութեան մասն , որով մած ծառացութիւն տրած պիտի լինէր իր պաշտպանել կարծած եկեղեցւոյն և ապօնն , և որովհետու ինքն ևս չպիտի կարտղանաց ցոյց տալ ուրեմն գիրքին հեղինակը բոլորտիկանաց նորասատոք ծառայութիւննամած չէ , ուղ քրիստոնէական եկեղեցւոյ նախանի վիճակը սաստրադրած է ըստ իմաստից սուրբ գրոյն կարծ գաղրութեան . Առաքելոց նոյն ժամանակի սույնութեանց համեմատ : Այս առաջիկական ապօռութիւնք Հայաստանաց Եկեղեցւոյ մինչ ցարք պատճմծ Անկալք գրքին հեղինակը քիչ մի վարը կրօնոստուանի . բայց քննադատը այսուել տեսնել չուզեր որ ուրիշ տեղ հերք : Բայց դու , բարեկամաց ընթերցող առանձ մոլորամիանելու առած թիւը բացատրութենի , մի դաշթակըքիր . այլ ուղիղ նկատէ և առ որ հեղինակի նոյն տեղի նկարագրութիւնը որչափ սուրբ և որչափ կանգանի է , որ կը պատկերացնէ մազ նախնի քրիստոնէական և կեղեցւոյ ներքին հրեշտակալին սուրբ ու խաղաղ կեանիքը . այն առեն պիտի դիմուութիւն ու պատմութիւն չէ , ոչ Սաշտաց է , ոչ ժամադիրիք , ոչ շարական և ոչ այլ ենչ , բայց միայն պատմութիւն է : ինչ բան ու ինչ շափ որ պատմութեան կը վերաբերի , զայն ու այն չափառ պիտիք է զրուի :

Պ. Քննաբանը Հալքրդութեան կենտրոնի սուհբագն
վերաց և սխուելով զրբին հեղինակը կըդատադարաւ .
և որովհեաւ այսուելաւ ինձիկիլը բարի վրաց է , մեք
սուհետամբ սոր բառոր հաւասար չուպաներ :

Սեր Նախնիք զարծածէր են անկարիր օքինակ, լիշտակ, առաջադրութիւն . Նցնակէս զնուորիւն սուրբ հ-

Համաձայն համաժային երևանի խանութիւնէ : Յաւոք սրտի ըսկնք վերը . վասնդի յիշեալ . մնջաշուք երեւելի անձննքն , որք ճշմարիստ աղդամակնութեամբ . ովեռքեալ են , ի՞նչ պատճառաւ պիտի հրաժարին՝ բայց եթէ երեսփոխանական ժողովոյն անդամոց ոմանց անկարգ և լիրիւք ընթացիցը համար , որ վերջնն ազդային խռովութեանց պատճառ եղեւ . խռովութիւնք՝ որք դժբաղդաբար կընան վերանորոգուիլ՝ ցորչափ որ անձնական կիրքը կըտիրէ յիշեալ ժողովոյն մէջ պատրուակաւ աղդ . օգտից

ԱՅՏԱՆԻԿ ՏԵՐ ՄԱՐԴՈՒՅԱՆ

Աւազուոյ Յունիսի ՅՅ Խուռայիս մէջ վերոյիշնալ
վանեցի Հայ երիտասարդին վրայօք խօսելով
գրած եմք թէ՝ «Թէպէտ աղքատ ծնողաց զա-
ւակ է, բայց լածնուս նայելով՝ Փարփակ երևելի
անձանց հետ տեսակցութիւն կընէ, հայկերոյթ-
ներ կուտայ նրան, և ուրիշ մեծամեծ ծախք
կընէ Բայց պարոն Ռստանիկ Բնչակէս արդ-
եօք յաջողեցաւ, կըսէինք, այսշափ հարստու-
թեան տէր լինել, որ Ընդհանրապէս գրադի-
տաց բաժինն էլ . ահա այս է զարմանալի և հե-
տաքրքիր գաղանիքն, զոր ժամանակն պիտի
յայնէ մեզ՝ կըյաւելցնէինք :

Հնդամնեայ ժամանակ բաւական եղաւ այս
հետաքրիզը և ցաւալի զ աղմանիքն յայտնելու
հասարակութեան : Գաղմանիք՝ որ թէ էպէտե ծա-
նուցեալ էր մեզերբ վերսիշեալ տողերը կը հը-
րառագրակէինք , բայց համբերեցինք և չուզե-
ցինք յայտնել զայն, յուսալով թէ իւր դատա-
պարանելի վարքը կը շտկէ և վերջապէս յուզգու-
թիւն կը վերտպառնայ :

բար նոր խարեբայութեան մը ձեռք զարկած
է՝ որ Հայ անուան անպատճութիւն կըբերէ
Եւրոպից մէջ, ուստի վերջապէս հարկ կըհա-
մարդիմք մեր ընթերցողաց հաղորդել նորա պա-
խարակելի ընթացքը և յիշեալ խարեբայու-
թեան դեպքը, որ Փարէիմ մեր մեծա. թզմա-
կիցը հետեւալ կերպիւ կըծանուցանէ մեզ:

Ճգելով ու Արագական լրագրայ մէկ ստոք հաշտուեցի Երեն վրայօք զանազան ստուտ գովեստ-

Գիշ խորհութերին ուսմանք աղանդառաց անունը բառ զրաբական լինեցւն համար չէին ուղէր (բոլով) բառը խօսիլ կամ՝ զրել. նորու տեղ՝ ուրիշ բառ կը փնտաէին. ուսմանք ալ (անետարանական) ըստվիլը հերթափոստթիւն համարեցան. ո՞ր աստիճան տկարամիտ մոլիսանութութիւն են ասոնք: Այնչեւ անգամ ըսկի յումանց՝ որ զինի կամ օզի շնորհները բազուկան կտնաւանեին. ուսմանք ալ կը զավիեին բազորականները հայհոյութիւն շըսնելնուն համար. այս կերպիւ թէ իւնիք իրենց ընտիր քարեմանութիւնները այլոց կը յանձնեն, և թէ օտարաց կարծէք կը տան թէ իրենց եկեղեցին կրթէ պլատրէ այդպիսի մոլութեանց, և ահա այս է կատարեալ ողիտութիւն. ուրիշ յասաջեկած է և կուգայ այնքան պառակտամները ։ Բառերու և նիւթերու նայիլն էր, որ մինչ շաբադ՝ բրիտանիական եկեղեցեցին այսրան տառապեկցութեան պատճեն է:

Աթէ մեր քննադատին արածը հակառակութիւն չէ
և նթէ իրօք զբքին հաղինակը աղանգաւոր կըհամարի ,
առաք խորհրդաց օրդինակ , նշան , և արտարոշութիւն ա-
նուններ տալուն համար , չպահանջ ինչպիսի համարի
Հայաստանեայց եկնգեցոյ սրբագան Հայրազեան սահա-
չելին Սահակը , որ սցագիս կըխօսի , «Եւ հաստատեալ
կայ ՚ի նոստ (յեկելցին) տերանական սեղանն , յորոյ

վերայ զնացն և զվինին պատարագեմք, յօրինակ կենդանաբար մարմար և տրեսանն Քրիստոսի, որ միշտ անձախառէս բաշխի՞ ի՞ մեզ, 'ի քառոթիւն և 'ի թաղաթիւն՝ մեղաց': Հայոց Հայրապետը յօրինակ լինեկն ալ կը խոստավանի, քառիչ գորոթիւնն ալ կը հաւասար ։ մեր քննագատը ի՞նչպէս կը նայ գատել հեղինակի սիրաց

Ներ հրատարակել տուած էր և ինքզինքն իրեւ
մեծահարուսա հայկազուն պայտազատ մի (բրէն)՝
ներկայացուցած էր շատերուն, Աստանիկ տէր
Մարգ արեան, կըսեմք, վերջին անդամ կ. Պօ.
լիսէն մեկնելով՝ ի Պէլճիքա կերթայ, ուր նո-
րանոր նենդամիտ ճարպիկութեամբք կըյաջողի
եւրոպացի մեծահարուսա ընտանեաց մի հետ
ծանօթութիւն ստանալով, անոր գեղեցիկ
գատեր հետ նշանուելու, ինքը ինքը հայկազուն
իշխան և վսեմա. Նուպար վաշայի ազգական
ձեւայնելով: Հարսանեայ հոգեւոր հանդէսը՝ այս
ինքն պատկի արարողութիւնը կատարելու հա-
մար Յըրմիտէն Հայքահանայ մի բերել կուտայ
և ամեն բան կրպատրաստէ: Սակայն իւր վրա-
յօք լուագոյն աւեղեկութիւններ արուիլ հարի
կրպինի զորս Փարփիզի օսմաննեան գեսապանէն
ձեռք ձգելու ակնկալութեամբ, պարոն Ռստա-
նիկ իւր նշանածին ազգականաց միայն հետ ըն-
կերացեալ, 'ի մայրաքաղաքս 'ի Փարփիզկուգան
և ըստ իւր սափորութեան վառաւոր երկին
կառքով մի 'ի մեծ պանդոկն (Կրանտ—օթէլ)
իշխելով վեր կելեն քիչ մը հանդստանալու: Այն
միջոցին երր կառքը տակաւին ժարը կրսպասէր
յանհարծ Փարփիզի ստիլիանութեան կազմէ գոր-
ծակալ մի և ուրիշ մարդիկ գալով կմձերքակա-
լեն զպարոն Աստանիկ և իբրև ժամանակէ մը 'ի
վեր ծանուցեալ խաբեքայ պարտապան (աօլին
առըրճի), Մալասի բանտը կողնեն, արդիւրով
որ չանանուի որ և է անձի մը հետ: Աւելորդէ է
զրուցել թէ այս պատճառաւ. առաջարկեալ
հարսանիքը եաթք կըմնայ':

ծառ է սոցի, բաշպէս սամ բոլոր ազգամքրաց,
որ այսպիսի խարերայ ու մնալար վարքով՝ Հայ
անունը Եւրապիոյ մէջ կարատաւորէ տէր Մար-
գարեան Բատամիկն, յորմէ դժբաղդ Հայոց
ազգը պատիւ կըսպասէր :

Յարգոյ հրատարակիչ Արդարություն 1873

Մեր քննադատը որչափի յառաջ գնայ այնչափ կը մոլորի, և այնչափ կը կարնայ, որ եկեղեցւոյ խօթքրդաց տռապիշական վնակը կտրանայ. «Ավզարմանամ արդարի կառ, նա, թէ զբքիս հեղինակը լ՞նչու եկեղեցւոյ դաւա.

Նութիւնքն այսքան տարբեր կըրացատրէ, ի՞նչո՞ւ ուրբ
խորհուրդքը՝ ի՞նչան բացատրելով առաքելական սովոր
բարիսեր նկատել տալու այսքան կըճգնի՞ն: Աեցջ զի
քննադատը որ իւր եկածեցւոյ խորհուրդներուն տարբե-
ըուկան լինելն ալ չգիտէր. ահսէք ո՞րշափ ոյժգափի է
համակորութիւնը . . . : Բայց եթէ ըսէ որ ինքն այդ
խօսքով զրոշմն ակնարկնել ու զած է, լու՛, մեր ևս կը
հաստատեմք, որ ինքն ալ քիչ մը վերը թէե պահց
նշան բառն արտասանելու նշան լինելը կրգաւանի, առ
սելով, «Բայց այն առնեն այժմու պէս զրոշմով կնուիլ
չկար, այլ հաւատացեալք լլուաբելոց ձնանազբութեամբ
ու աշխաթիւքը կընդունէին զջոգին սուրբ: Սուրբ Եկեղի-
եացին ևս յլլուաբելոց անոնի այնպէս գաւանելով կընա-
ւառուց և օծութեամբ ու ազօթքով կըկասարէ՞ն: Այս
խօսքերը քննադատին են, ընթերցնել լաւ խորհէ . . .

Եղիսաբետին լոնց ըանի կըհաւասառաց :
Ուրիշ Հոգուոյն ընդունելութեանը :
Խօնց ըանուց :

«Բննապատճն վերսպրեալ խօսքէն առ ևս կը շատակա՞նամի որ սուրբ Եղիշեցին այսօք բան մի այնպիսի կերպին կը կատարէ, որ Աստվածոց ժամանակ ուրիշ կերպին կը կատարուիր. ինչ չո՞ւ ուրեմն զրբին ՀՀ զինակակը բարդութեանց ծառագոթիւնն ըստ պիտի լինի, (Հայաստան-

